

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(240)

32. posiedzenie
Komisji Obrony Narodowej
i Bezpieczeństwa Publicznego
w dniu 21 maja 2002 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

(Początek posiedzenia o godzinie 16 minut 07)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Wiesław Pietrzak)

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Otwieram posiedzenie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego Senatu Rzeczypospolitej.

Witam wszystkich przybyłych.

Tematem dzisiejszego posiedzenia jest rozpatrzona przez Sejm w dniu 8 maja 2002 r. ustawa o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego. Jest to projekt rządowy – druki sejmowe nr 332, 400 i 400A, druk senacki nr 110.

Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister gospodarki. Brał w nich udział pan minister Leśny, w dniu dzisiejszym nieobecny, upoważniony jest więc pan Tomasz Bryzek, dyrektor Departamentu Polityki Przemysłowej w Ministerstwie Gospodarki. Serdecznie witam pana dyrektora.

Witam serdecznie posła sprawozdawcę, pana Jerzego Czepułkowskiego, który był sprawozdawcą w Sejmie.

Witam przedstawicieli Ministerstwa Gospodarki: pana Witolda Pagowskiego – eksperta, pana Tadeusza Tymińskiego – radcę ministra, panią Ewę Głuszek – głównego specjalistę w Departamencie Prawnym i Legislacji w Ministerstwie Gospodarki.

Czy ktoś reprezentuje Ministerstwo Obrony Narodowej? Nie widzę nikogo z MON.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji reprezentuje pan Jerzy Bielicki, dyrektor Departamentu Porządku Publicznego, pan generał Dela... Nie widzę go, miał być. Witam panią Weronikę Borową-Babik, naczelnika wydziału w Departamencie Zezwoleń i Koncesji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, panią Ewę Gašiorowską-Wiśniewską, głównego specjalistę w tymże departamencie, panią Małgorzatę Soduł, głównego specjalistę w Departamencie Administracji Publicznej w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. Komendę Główną Policji reprezentuje pan Wojciech Jagiełło, ekspert. Witam serdecznie. Komendę Główną Państwowej Straży Pożarnej reprezentuje pan Waldemar Baranowicz, naczelnik wydziału. Ministerstwo Finansów reprezentuje pan Jan Charewicz, główny specjalista w Departamencie Finansów Gospodarki Narodowej.

Czy kogoś pominąłem? Jeżeli kogoś pominąłem, to serdecznie witam. Witam nasze Biuro Legislacyjne, witam panów senatorów i biuro obsługi Senatu.

Szanowni Państwo, proponuję następujące procedowanie. Najpierw prosiłbym reprezentanta rządu o krótką informację. Państwo senatorowie otrzymali dwie eksperyty, pana Jana Widackiego i Biura Legislacyjnego Senatu, a także materiał porównawczy do ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do cywilnego użytku.

Potem wysłuchalibyśmy pana posła sprawozdawcy i naszego Biura Legislacyjnego, chyba że ktoś z państwa będzie miał coś do dodania. I później będą pytania i wypowiedzi senatorów.

Proszę bardzo, Panie Dyrektorze.

**Dyrektor Departamentu Polityki Przemysłowej
w Ministerstwie Gospodarki
Tomasz Bryzek:**

Istniejąca ustawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych ma trzydzieści siedem lat i uznaliśmy, że uległa już całkowitej dezaktualizacji, nie odpowiada istniejącym uwarunkowaniom społecznym i gospodarczym kraju.

Przemiany gospodarcze oraz szybko narastające zagrożenia bezpieczeństwa i porządku publicznego stwarzają konieczność pilnego stworzenia spójnej konstrukcji prawnej, regulującej dostęp do materiałów wybuchowych, określającej zasady ich produkcji, magazynowania, obrotu, używania i utylizacji. Poza tym przewidywane przystąpienie Polski do Unii Europejskiej stwarza konieczność dostosowania polskiego prawa do prawa Unii w zakresie wprowadzania do obrotu materiałów wybuchowych.

W projekcie ustawy ujęto uniwersalną definicję materiałów wybuchowych, wzorowaną na definicji przyjętej przez ONZ w zaleceniach do transportu materiałów niebezpiecznych oraz umowie europejskiej ADR. Przyjęcie zawartych w projekcie definicji spowoduje, że materiały i wyroby pirotechniczne będą traktowane jako jedna z odmian materiałów wybuchowych, co spełnia postulaty rzecznika praw obywatelskich oraz innych zainteresowanych instytucji i odpowiada oczekiwaniom społeczeństwa. Projekt ustawy przewiduje uporządkowanie zasad dostępu do materiałów wybuchowych i substancji o właściwościach wybuchowych przez wprowadzenie konieczności uzyskania pozwolenia na nabywanie i przechowywanie materiałów wybuchowych. Stosownie do przyjętych założeń oraz postanowień ustawy – Prawo działalności gospodarczej z 19 listopada 1999 r. organem koncesjonującym będzie minister właściwy do spraw gospodarki, podejmujący odnośne decyzje w porozumieniu z ministrem obrony narodowej i szefem UOP.

Wydanie pozwolenia będzie obwarowane licznymi wymaganiami. Szczegółowe wymagania w powyższym zakresie zostaną określone w rozporządzeniach wykonawczych do ustawy, wydawanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie przebiegu szkolenia osób i instytucji upoważnionych do prowadzenia szkoleń oraz ministra właściwego do spraw zdrowia w zakresie badań lekarskich i psychologicznych osób. Ubiegająca się o pozwolenie osoba lub jednostka naukowa będzie musiała udowodnić, że będzie w stanie spełnić określone przepisami BHP wymagania dotyczące warunków techniczno-budowlanych i lokalizacyjnych obiektów produkcyjnych, magazynowych i innych oraz to że prace z materiałami wybuchowymi i substancjami o właściwościach wybuchowych będą prowadzone w bezpieczny sposób z wykorzystaniem bezpiecznych technologii, instalacji i aparatury.

Prace nad ustawą wykazały wiele zagrożeń związanych z powszechnie występującymi zjawiskami, takimi jak wprowadzanie do obrotu wyrobów i materiałów o nierozpoznanych właściwościach, pomijanie oficjalnej procedury klasyfikacji niebezpiecznych materiałów w transporcie, brak kwalifikacji zawodowych pracowników nadzoru. Efektem były ofiary śmiertelne i straty materialne.

Projekt wyklucza z obowiązku posiadania pozwolenia na nabywanie i przechowywanie wyrobów pirotechniki widowiskowej oznaczonej kodem klasyfikacyjnym 1.4G i 1.4S oraz wyroby pirotechniczne stosowane w motoryzacji, rolnictwie, leśnictwie i kolejnictwie.

Projekt ustawy zawiera wymagania dla materiałów wybuchowych wprowadzanych do obrotu, a przeznaczonych do użytku cywilnego.

Przewidziana w projekcie ustawy procedura kontroli przemieszczania materiałów wybuchowych pod względem bezpieczeństwa funkcjonuje w Polsce już od dłuższego czasu zgodnie z obowiązującymi przepisami BHP, gwarantując wcześniejsze rozpoznanie zagrożeń.

Dotychczasowe doświadczenia związane z prowadzeniem badań i opracowywaniem kart ocen materiałów wybuchowych pod względem bezpieczeństwa, które robił Instytut Przemysłu Organicznego w Warszawie na podstawie przepisów BHP obowiązujących przy produkcji materiałów wybuchowych, wykazują stale rosnącą przydatność tych ocen dla zainteresowanych zakładów. Wszystkie katastrofy w przemyśle materiałów wybuchowych i wytwórniach pirotechniki, które wydarzyły się w ostatnich ośmiu latach, związane były z materiałami wybuchowymi niepoddanymi takiej ocenie. Faktem jest również, że jedną z najważniejszych przyczyn wypadków przy produkcji i stosowaniu wyrobów pirotechnicznych był brak wiedzy o rodzajach i skali zagrożeń związanych z właściwościami tych wyrobów.

Ujęte w projekcie ustawy zapisy zostały przejęte z dyrektywy 93/15EC w sprawie ujednoczenia postanowień dotyczących wprowadzania na rynek oraz kontroli materiałów wybuchowych przewidzianych do użytku cywilnego. Nie ulega wątpliwości, że logika tych zapisów powinna obowiązywać w stosunku do wszystkich odmian materiałów wybuchowych.

W projekcie ujęto również procedury oceny zgodności dla materiałów wybuchowych. Uwzględniając europejskie regulacje prawne, w projekcie przyjęto zasadę, że do obrotu mogą być wprowadzane wyłącznie te materiały, które poddano ocenie pod względem bezpieczeństwa, ujęte w wykazie materiałów wybuchowych i substancji o właściwościach wybuchowych.

Proponowane w projekcie ustawy zapisy są zgodne z postanowieniami dyrektywy. Karta oceny materiału wybuchowego pod względem bezpieczeństwa, w przypadku materiałów wybuchowych wymienionych w dyrektywie 93/15EC, zawierać będzie informacje świadczące o zgodności właściwości materiału wybuchowego z wymaganiami i specyfikacjami technicznymi, niezbędnymi dla uzyskania znaku zgodności wymaganego w Unii Europejskiej.

Szczególnie ważnym zagadnieniem z punktu widzenia bezpieczeństwa publicznego jest problematyka przechowywania materiałów wybuchowych, zwłaszcza wobec rosnącego zagrożenia aktami terrorystycznymi.

Obecnie materiały wybuchowe znajdują zastosowanie, oprócz dziedzin tradycyjnych, jak górnictwo czy resorty siłowe, również w budownictwie, hutnictwie, leśnictwie, rolnictwie, motoryzacji. Niektóre materiały wybuchowe, wyroby pirotechniczne, są dostępne w handlu detalicznym lub stosowane na profesjonalnych pokazach pirotechnicznych oraz w rolnictwie, ratownictwie, motoryzacji. Egzekwowanie wymogów ujętych w projekcie ustawy wymagać będzie określonych działań kontrolnych. Doświadczenia wynikające z katastrof i wypadków związanych z produkcją lub stoso-

waniem wyrobów pirotechnicznych wskazują, że konieczne będzie zapewnienie skutecznej kontroli zarówno formalnej, jak i technicznej i merytorycznej.

Projekt ustawy zmierza do podniesienia dyscypliny w zakresie dysponowania materiałami wybuchowymi, mając na celu poprawę bezpieczeństwa publicznego. Przepisy prawa karnego w zasadzie przewidują odpowiedzialność za popełnienie czynów przestępczych przeciwko ustawie.

Przedstawiona wersja projektu ustawy nie spowoduje wzrostu obciążenia budżetu państwa. Można natomiast oczekiwać, że ustawa wpłynie na zmniejszenie się liczby wypadków i katastrof, zmniejszenie wydatków na leczenie ofiar wypadków, zmniejszenie liczby odszkodowań i tym podobne. Dziękuję.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję bardzo.

Proszę pana posła Jerzego Czepułkowskiego, sprawozdawcę ustawy.

Posel Jerzy Czepułkowski:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Wysoka Komisjo!

W zasadzie po wystąpieniu przedstawiciela rządu pozostaje niewiele do powiedzenia. Może tylko to, że ta ustawa wypełnia pewną lukę, która istniała w polskim systemie prawnym, między ustawą o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią i amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym i policyjnym z 22 czerwca 2001 r. i ustawą z 21 maja 1999 r. o broni i amunicji a tym, co na temat materiałów wybuchowych i ich stosowania – mówię o materiałach wybuchowych do użytku cywilnego – jest zawarte w prawie geologicznym i górnictwem.

W geologii i górnictwie zużywa się praktycznie około 90% materiałów przeznaczonych do użytku cywilnego, jak informowali eksperci podczas prac sejmowych. Chodzi o to, aby ująć w określone ramy prawne te pozostałe 10% materiałów wybuchowych, które znajdują się w obrocie.

W stosunku do przedłożenia rządowego Sejm stosunkowo niewiele zmienił w ustawie. Jedynie art. 2 zmienił się w ten sposób, że dokładnie wyspecyfikowano, do kogo stosuje się przepisy tej ustawy, a do kogo ich się nie stosuje. Otóż tych przepisów nie stosuje się do materiałów wybuchowych nabywanych, przechowywanych i przemieszczanych przez siły zbrojne RP, BOR, Urząd Ochrony Państwa, Straż Graniczną, Policję, Służbę Więzienną oraz armie państw obcych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jeśli te armie przebywają na naszym terytorium na podstawie odrębnych umów, to odpowiednie przepisy regulują te kwestie i ta ustawa już nie musi tego robić.

Jeśli chodzi o kwestie dostosowawcze, to ustawa całkowicie wyczerpuje wszystkie postanowienia dyrektyw i innych aktów prawnych Unii Europejskiej. Taką istotną dla naszej praktyki zmianą jest zmiana definicji materiałów wybuchowych. Otóż w naszej definicji, dotychczas obowiązującej, materiałem wybuchowym jest również amunicja jako wyrób wypełniony materiałem wybuchowym. W Unii Europejskiej są to dwie odrębne definicje. Z tego względu Sejm dotknął lekko ustaw wymienionych

przeze mnie wcześniej, czyli o broni, amunicji i wykonywaniu działalności gospodarczej itd.

Otóż art. 68 wprowadza niewielką zmianę do ustawy o broni i amunicji. Rzec dotyczy przemieszczania amunicji przez przedsiębiorców oraz przedsiębiorców zagranicznych w rozumieniu ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego. Dotychczas w tej ustawie nie było mowy o przemieszczaniu amunicji.

Art. 69 również wprowadza niewielką zmianę w ustawie o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, skreślając wyrazy „z wyłączeniem amunicji, o której mowa w pkt 3”, z uwagi na odrębną definicję amunicji.

Praktycznie komisja przyjęła sprawozdanie podkomisji bez zmian w Sejmie, w drugim czytaniu zgłoszono sześć poprawek, z czego została przyjęta jedna, i to nie cała, bo jedynie litera „a”. Chodzi o warunki, jakie powinna spełnić osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, jeśli chce uzyskać pozwolenie czy decyzję administracyjną na przemieszczanie tychże materiałów po drogach publicznych w obrębie państw Unii Europejskiej.

Jest również pewna inicjatywa, zaopiniowana pozytywnie jeszcze przez Komisję Europejską, dotycząca możliwości odsprzedaży zbędnych materiałów wybuchowych przez przedsiębiorcę, który posiada pozwolenie na te materiały wybuchowe, innemu przedsiębiorcy, który ma pozwolenie na zakup materiałów wybuchowych. Chodzi o to, aby w sytuacji, kiedy materiały wybuchowe są już zbędne jakiemuś przedsiębiorcy czy placówce naukowej, nie utylizować ich, lecz je sprzedać, jeśli istnieje taka możliwość.

I to tyle. Jeśli będą zapytania co do intencji poszczególnych zapisów czy zmian w stosunku do przedłożenia rządowego, pozostają do dyspozycji Wysokiej Komisji.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, czy ktoś z gości chce na tym etapie zabrać głos? Nie widzę chętnych. Proszę, nasze Biuro Legislacyjne.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Agata Karwowska-Sokołowska:

Panie Przewodniczący, bardzo dziękuję za udzielenie głosu.

Dzień dobry, Agata Sokołowska, Biuro Legislacyjne.

Ponieważ przedstawiono już szczegółowe rozwiązania merytoryczne zawarte w ustawie, pozwolę sobie wyrazić pewne zastrzeżenia i uwagi o charakterze porządkującym, które zostały zawarte w opinii Biura Legislacyjnego.

Pierwsza uwaga dotyczy terminologii, którą posługuje się omawiana dzisiaj ustawa. Mianowicie wydaje się, że w art. 2 ust. 3 wyrazy „Urząd Ochrony Państwa” należałoby zastąpić wyrazami „Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencja Wywiadu”. W zeszłym tygodniu, 14 maja 2002 r., komisja rozpatrywała ustawę dotyczącą reorganizacji funkcjonowania UOP, a zatem, ponieważ ustawa o materiałach wybuchowych jest nowym aktem prawnym, wydaje się, że warto byłoby już na tym etapie prac legislacyjnych zharmonizować terminologię.

Pozostaje jeszcze do wyjaśnienia kwestia terminologii, jaka pojawia się w art. 12 ust. 3, gdzie jest mowa o współdziałaniu ministra właściwego do spraw gospodarki z szefem Urzędu Ochrony Państwa. Mianowicie minister właściwy do spraw gospodarki wydawałby rozporządzenie po zasięgnięciu opinii szefa Urzędu Ochrony Państwa. Należałoby rozstrzygnąć tę kwestię, bo wydaje mi się, że tutaj trzeba wpisać szefa wyłącznie Agencji Bezpieczeństwa Publicznego, ale być może ktoś z zaproszonych gości jednoznacznie podpowie właściwe rozwiązanie.

Druga uwaga zawarta w opinii do ustawy odnosi się do art. 11 ust. 2. Mianowicie w tym przepisie zabrakło doprecyzowania, że wymogi zapisane w tym ustępie dotyczą przedsiębiorcy innego niż osoba fizyczna. W tym przypadku ustawodawca posłużył się ogólną formułą „pozwolenia udziela się przedsiębiorcy”. I dlatego proponujemy poprawkę, która jest zawarta w opinii.

Trzecia uwaga dotyczy niekompletnego odesłania, które znalazło się w art. 12 ust. 1 ustawy w zakresie opinii. Z nieumieszczenia tego odesłania wynikałoby, że powstanie pewna luka prawna. Mianowicie przepis ten powinien odsyłać także do art. 11 ust. 1 pkt 1f, co jednoznacznie przesądzi, że normy prawne zawarte w art. 12 będą się odnosiły także do tego przedsiębiorcy, który jest osobą fizyczną. I tutaj również została zawarta konkretna propozycja poprawki.

Kolejna uwaga, czwarta, którą chciałabym poddać pod dyskusję i pod rozwagę Wysokiej Komisji, dotyczy art. 13 ust. 3. Mianowicie w ustępie tym nie przesądzono jednoznacznie, kto będzie ponosił opłatę za kolejne badania lekarskie i badania psychologiczne. W art. 13 ust. 1 stwierdza się, że badania te mają być aktualizowane co pięć lat, ust. 3 mówi jedynie o tym, że pierwsze badanie będzie finansowane przez osobę badaną. W przypadku pracowników kwestia ta została rozstrzygnięta jednoznacznie i w sposób niebudzący wątpliwości, ponieważ w każdym przypadku badania przez cały okres zatrudnienia będą finansowane przez pracodawcę.

Uwaga piąta ma charakter porządkujący. Mianowicie proponuje się, żeby po wyrazach „jego siedzibę” dodać wyrazy: „lub miejsce zamieszkania”. Dotyczy to oczywiście kompletności danych składanych przez przedsiębiorcę, który jest osobą fizyczną.

Szоста uwaga jest związana z formułą przyjętą przez ustawodawcę w odniesieniu do wykazu dokumentów, jakie przedsiębiorca jest zobowiązany dołączać do wniosku o wydanie pozwolenia. Wydaje się, że ta formuła nie do końca jest właściwa, ponieważ ustawodawca posługuje się sformułowaniem „do wniosku należy dołączyć w szczególności”. Można by zatem przypuszczać, że przy tego rodzaju wyliczeniach powinien być to pewien katalog zamknięty, tym bardziej że dalsze przepisy przytoczonego artykułu przesądzają o tym, że zarówno wnioskodawca z własnej inicjatywy może dołączać innego rodzaju dokumenty do wniosku, jak też wojewoda może zażądać dodatkowych dokumentów, które będą niezbędne do rozpatrzenia złożonego wniosku. Propozycji poprawki zmierzałyby do wykreślenia wyrazów „w szczególności”.

Uwaga siódma zawiera korektę pewnego oczywistego błędu. Mianowicie nie mówi się o zdolności do czynności prawnej, lecz o zdolności do czynności prawnych.

Uwaga ósma zawarta w opinii jest analogiczna jak trzecia. Mianowicie jest to kwestia niekompletnego odesłania w ramach omawianej ustawy. Pozostawienie tego przepisu w brzmieniu przedłożonym Wysokiej Komisji będzie skutkowało tym, że przy ubieganiu się o wydanie pozwolenia przedsiębiorca, który jest osobą fizyczną, nie

będzie obowiązany przedłożyć opinii, a przypomnę, że jest to opinia, która dotyczy wykorzystania materiałów wybuchowych w prowadzonej przez tego przedsiębiorcę działalności gospodarczej.

W dziewiątej uwadze zawarto poprawkę, która usuwa błędne odesłanie, jakie pojawiło się w art. 14 ust. 2 pkt 8.

Podobny charakter ma uwaga dziesiąta. Również poprawia błędne odesłanie.

W jedenastej uwadze jest zawarta poprawka o charakterze językowym, stylistycznym, ponieważ w art. 28 pojawiło się pewne wyjątkowo niezręczne sformułowanie.

Propozycja poprawki zawarta w dwunastej uwadze zmierza do uniknięcia tak zwanego piętrowego odesłania. Mianowicie w art. 29 ust. 2 jest odesłanie do art. 15 ust. 1, a tenże z kolei odsyła do art. 9 ust. 1. Może na tym ucierpieć czytelność ustawy i dlatego proponuje się, żeby bezpośrednio odesłać do art. 9 ust. 1, który jest podstawowym przepisem dotyczącym pozwoleń na nabywanie i przechowywanie materiałów wybuchowych.

I wreszcie ostatnia uwaga, trzynasta, do art. 65 ust. 2, dotyczy przepisów karnych w ustawie w tym zakresie, w którym odsyła do przepisów kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Mianowicie powszechnie spotykaną formułą jest odesłanie wyrażone w taki sposób, że orzekanie w sprawach odbywa się w trybie przepisów kodeksu w sprawach postępowania o wykroczenia. Ustawodawca posługuje się terminem „na podstawie”. Dlaczego jest to istotne. Wielokrotnie kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia odsyła do przepisów kodeksu postępowania karnego i jeśli zostanie wprowadzona poprawka, polegająca na zastąpieniu wyrazów „na podstawie” wyrazami „w trybie”, wówczas nie będzie żadnych wątpliwości. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, Panowie Senatorowie, o pytania do przedstawicieli rządu i do pana posła sprawozdawcy. Nie widzę chętnych. Nie ma pytań.

Proponuję zatem, żeby do poszczególnych poprawek zaproponowanych przez Biuro Legislacyjne przedstawiciele rządu ustosunkowywali się w trakcie głosowania, do każdej poprawki oddzielnie, a nie w tej chwili blokowo.

(Dyrektor Departamentu Porządku Publicznego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jerzy Bielicki: Przepraszam bardzo, nie przedstawiałem wcześniej wszystkiego, ponieważ czekałem na wypowiedź pani, ale mamy jeszcze kilka uwag.)

Proszę bardzo.

Dyrektor Departamentu Porządku Publicznego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jerzy Bielicki:

Jerzy Bielicki, Departament Porządku Publicznego.

Art. 8 ust. 2. Naszym zdaniem po wyrazie „ustawy” zamiast wyrazów „z dnia 19 listopada 1999 r.” powinno być „z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią,

amunicją oraz wyrobami i technologią”. Uzasadnienie jest krótkie. Zasady udzielania koncesji na wytwarzanie i obrót materiałami wybuchowymi określają przepisy tej właśnie ustawy.

Następnie art. 16. Jest sugestia czy prośba do rozważenia, żeby po wyrazie „pozwolenie” wpisać zamiast wyrazu „lub” wyraz „oraz”. Tam jest właśnie kwestia informowania o wydaniu pozwolenia lub jego cofnięciu.

(Przewodniczący Wiesław Pietrzak: Oraz jego cofnięciu.)

Tak, oraz jego cofnięciu. Jest jeszcze jedna sprawa. W naszym odczuciu w tym artykule należałoby przeprowadzić pewną zmianę. Mówi się tam, że o wydaniu pozwolenia, odmowie jego wydania lub cofnięciu wojewoda zawiadamia właściwego komendanta powiatowego. Na podstawie art. 10 ust. 4 wojewoda przed wydaniem pozwolenia zasięga opinii właściwego komendanta wojewódzkiego policji.

Uważamy, że w przypadku odmowy wydania czy cofnięcia pozwolenia wojewoda powinien zawiadamiać również komendanta wojewódzkiego policji, a nie komendanta powiatowego. Jest to bowiem najbardziej kompetentny organ w do odbierania tego rodzaju powiadomień, szczególnie w świetle art. 10 ust. 4.

Kolejna uwaga dotyczy art. 18 ust. 1 pkt 6 oraz ust. 2. Proponujemy, żeby po wyrazie „nabytych” wpisać wyraz „zużytych”. Dajemy pod rozwagę, czy nie należy ewidencjonować zużytych materiałów wybuchowych. Jeżeli Wysoka Komisja by to uwzględniła, to wtedy należałoby dodać wyraz „zużytych”.

Art. 24 ust. 3 pkt 1. Tutaj chodzi tylko o korektę. Nie wiem, może ten błąd jest tylko w tym materiale, który ja dostałem. Zamiast wyrazu „odbiorcy” jest wyraz „odbiorcy”.

(Przewodniczący Wiesław Pietrzak: Który artykuł?)

Art. 24 ust. 3 pkt 1. To jest tylko korekta.

I na zakończenie jeszcze art. 69. Proponujemy, żeby w czwartym wierszu po wyrazie „art.” skreślić do końca treść przepisu, a w tym miejscu dopisać wyrazy „6 ust. 2”. Następnie po wyrazie „kolejnictwie” dodać wyrazy „oraz żegludze”. Uważamy bowiem, że brak jest...

(Przewodniczący Wiesław Pietrzak: Który artykuł?)

Art. 69 wiersz czwarty. Ale to jest w treści ustawy, na którą się w tym artykule powołujemy. Tam jest art. 6 ust. 2. Po wyrazie „kolejnictwie” proponujemy dodać wyraz: „oraz żegludze”, ponieważ w art. 9 ust. 2 ustawy o materiałach wybuchowych do użytku cywilnego rozszerzamy katalog wyrobów pirotechnicznych wyłączonych z zasad reglamentacji o stosowane w żegludze.

(Rozmowy na sali)

To praktycznie wszystkie uwagi. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję bardzo.

Czy jeszcze ktoś z państwa chce coś dodać? Nie widzę chętnych.

Wobec tego po kolei przystępujemy do głosowań. Dla ułatwienia wszystkie poprawki zaproponowane przez Biuro Legislacyjne biorę na swoje barki.

W art. 2 ust. 3 wyrazy „Urząd Ochrony Państwa” proponujemy zastąpić wyrazami „Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencja Wywiadu”. Zdajemy sobie sprawę z tego, że ustawa jeszcze nie jest podpisana, ale musimy się zdecydować. Uwa-

zam, że nie ma zagrożenia, że będzie zmieniona nazwa lub tamta ustawa nie zostanie przyjęta. Wobec tego nie bądźmy formalistami, pracujmy równolegle nad ustawami. Proponuję przyjąć tę poprawkę.

Czy przedstawiciele rządu mają uwagi? Nie ma uwag.

Proszę bardzo, kto jest za? (5)

Dziękuję. Poprawka została przyjęta jednomyślnie.

W art. 8...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Łącznie z art. 12?

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Agata Karwowska-Sokołowska:**

Tak, może od razu trzeba wyjaśnić ten art. 12.

(Senator Lesław Podkański: Wyjaśniamy, tylko ABW tam wpisujemy.)

Wydaje mi się, że szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, tak?

(Rozmowy na sali)

Nie jestem na sto procent pewna, dlatego zapytałam, czy ktoś z zaproszonych gości może to wyjaśnić.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

W art. 12?

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Agata Karwowska-Sokołowska: Tak, w art. 12 ust. 3.)

Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz po zasięgnięciu opinii szefa Urzędu Ochrony Państwa określi w drodze rozporządzenia instytucje wydające opinię, biorąc pod uwagę ich potencjał naukowo-badawczy.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Czy ktoś ma inne zdanie? Czy obydwaj powinni być wpisani? Chyba tylko szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego tu wpisujemy, tak?

(Rozmowy na sali)

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Agata Karwowska-Sokołowska:**

Jeżeli nie mamy pewności, to można przełożyć tę poprawkę na posiedzenie plenarne.

(Głos z sali: My mamy pewność.)

Chodzi mi o właściwość, czy to będzie faktycznie tylko szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Proszę bardzo.

Posel Jerzy Czepulkowski:

To dotyczy wszystkich przedsiębiorców i podmiotów gospodarczych z państw Unii Europejskiej, a nie tylko z naszego kraju. I czasami być może będzie potrzebna informacja, którą dostarczy Agencja Wywiadu...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dyskutujmy o tym, co będzie dla nas najlepsze.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Podmioty z państw Unii Europejskiej również mogą się ubiegać i może być potrzebna...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę bardzo, jakie zdanie ma na ten temat Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji?

**Dyrektor Departamentu Porządku Publicznego
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Jerzy Bielicki:**

Uważam, że powinny być obie agencje, ponieważ w dużej mierze mamy chronić również podmioty zagraniczne. Zresztą cała ta ustawa ma charakter zabezpieczenia również mienia osób, podmiotów zagranicznych.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Proszę bardzo, czy jeszcze ktoś? Co przeważa, Panie Dyrektorze?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie może być obojętnie. A jeżeli wpisujemy obydwóch, czy coś się stanie? Wówczas będzie do wyboru.

**Główny Specjalista w Departamencie Prawnym i Legislacji
w Ministerstwie Gospodarki
Ewa Głuszek:**

Może to jedynie przedłużyć proces wydania rozporządzenia, które mamy wydać po zasięgnięciu opinii, i dotyczy tylko instytucji wydających opinię. Właściwie to dotyczy podmiotów krajowych, bo w grę będą wchodziły tylko instytucje krajowe, które będą takie opinie sporządzały.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Proszę bardzo.

Senator Lesław Podkański:

Zgłaszam wniosek formalny. Prosiłbym o przegłosowanie, że wpisujemy tylko Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Proszę bardzo, przystępujemy do głosowania. To jest art. 12 ust. 3.

(Głos z sali: Ale merytorycznie połączony z art. 2.)

Proponujemy wpisać wyrazy „szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego”.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (5)

Dziękuję. Poprawka została przyjęta jednomyślnie.

Art. 8 ust. 2. To jest ta poprawka zgłaszana przez pana dyrektora Bielickiego.

Proszę bardzo przedstawiciela rządu o ustosunkowanie się do tej poprawki. Polega ona na tym, aby po wyrazie „ustawy” zamiast wyrazów „z dnia 19 listopada” napisać „z dnia 22 czerwca 2001 r.”. Proszę bardzo.

**Główny Specjalista w Departamencie Prawnym i Legislacji
w Ministerstwie Gospodarki**

Ewa Głuszek:

Zastosowaliśmy celowe odesłanie do ustawy – Prawo działalności gospodarczej, bo jest to ustawa systemowa, która reguluje ogólne zasady udzielania koncesji, a dopiero ustawa – Prawo działalności gospodarczej odsyła do ustaw szczególnych w tym zakresie. Tak więc jest zastosowana prawidłowa formuła.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Prawidłowa, dobrze...

(Brak nagrania)

**Naczelnik Wydziału do spraw Usług Ochrony Osób i Mienia,
Usług Detektywistycznych oraz Obrotu Specjalnego
w Departamencie Zezwoleń i Koncesji**

w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji

Weronika Borowa-Babik:

...tylko jest ustawa – Prawo działalności gospodarczej.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie, to jest o działalności. A zasady udzielania koncesji w tym zakresie omawia ustawa szczegółowa.

(Rozmowy na sali)

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Czy to ma być poprawione przez nas? Inna nazwa jest, takiej nazwy nie ma. Po prostu trzeba nazwę poprawić. Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze uwagi do rozdziału 1? Nie ma.

Rozdział 2 art. 19–22. W art. 11 ust. 2 zdanie wstępne powinno mieć brzmienie: „Pozwolenia udziela się przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli”. Czy są uwagi do tej poprawki? Nie ma.

Kto jest za przyjęciem poprawki? (5)

Dziękuję. Poprawka została przyjęta jednomyślnie.

W art. 12 ust. 1 po wyrazach „w art. 11” dodaje się wyrazy „ust. 1 pkt 1 lit. f) oraz”. To jest odesłanie, sprecyzowanie.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (5)

Dziękuję. Poprawka została przyjęta.

Art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „Opłatę za badanie ponosi osoba badana. Za badania pracowników, przeprowadzane w trakcie zatrudnienia, opłatę ponosi pracodawca”.

Kto jest za przyjęciem poprawki? (5)

Dziękuję. Jednomyślnie za.

W art. 14 ust. 1 pkt 1 oraz w art. 15 ust. 1 pkt 2 po wyrazach „jego siedzibę” dodaje się wyrazy „lub miejsce zamieszkania”.

Kto jest za przyjęciem poprawki? (5)

Dziękuję. Jednomyślnie za.

W art. 14 ust. 2 w zdaniu wstępnym skreśla się wyrazy „w szczególności”.

Kto jest za przyjęciem poprawki? (5)

Dziękuję. Poprawka została przyjęta jednomyślnie.

W art. 14 ust. 2 pkt 3 wyrazy „czynności prawnej” zastępuje się wyrazami „czynności prawnych”.

Kto jest za przyjęciem poprawki? (5)

Dziękuję. Poprawka została przyjęta.

W art. 14 ust. 2 pkt 7 po wyrazach „w art. 11” dodaje się wyrazy „ust. 1 pkt 1 lit. f) oraz”.

Kto jest za przyjęciem poprawki? (5)

Dziękuję. Poprawka została przyjęta jednomyślnie.

W art. 14 ust. 2 pkt 8 wyrazy „pkt 3 i 4” zastępuje się wyrazami „pkt 1 i 4”.

Kto jest za przyjęciem poprawki? (5)

Dziękuję. Poprawka została przyjęta.

Teraz przechodzimy do art. 16. Proponujemy zastąpić wyraz „lub” wyrazem „oraz”. I dalej, w tym samym artykule, wyrazy „powiatowego (miejskiego)” zastąpić wyrazem „wojewódzkiego”.

(*Głos z sali*: To jest konsekwencja.)

Wobec tego, kto jest za przyjęciem tej poprawki? (5)

Dziękuję. Jednomyślnie za.

Mam pytanie do Biura Legislacyjnego, czy to powinno być przegłosowane jako dwie oddzielne poprawki, czy jako jedna poprawka.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Agata Karwowska-Sokołowska:

Ja bym to zapisała, i zapewne zapiszę, jako dwie oddzielne poprawki. Tylko zastanawiam się, czy tutaj w ogóle zrezygnować z informowania komendanta powiatowego policji. Czy taka była intencja państwa? Bo nie wiem, czy po prostu nie zapisać

tej informacji w ten sposób, że trzeba wysłać to i do komendanta powiatowego, i do wojewódzkiego.

(Przewodniczący Wiesław Pietrzak: Myślę, że komendant wojewódzki wie, co dalej robić.)

(Głos z sali: Opinia jest u niego i odpowiedź u niego. To jest wystarczające.)

Rozumiem, że to będzie zarówno w przypadku wydania, cofnięcia, jak i odmowy?

(Przewodniczący Wiesław Pietrzak: Tak.)

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

W art. 18 ust. 1 pkt 7 wyrazy „pkt 3” zastępuje się wyrazami „pkt 4”. To jest błędne odesłanie.

Kto jest za przyjęciem poprawki? (5)

Dziękuję.

W art. 18 ust. 1 pkt 6 po wyrazie „nabytych” stawia się przecinek i dodaje wyraz „zużytych”.

Proszę, przedstawiciele rządu. Czy może być ten wyraz „zużytych”?

(Głos z sali: Tak, oczywiście.)

Tak, może być wyraz „zużytych”. Wobec jest jedno głosowanie nad poprawką do art. 18 ust. 1 pkt 6 oraz ust. 2.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (5)

Dziękuję. Jednomyślnie za.

Czy do rozdziału 2 są jakieś jeszcze uwagi? Nie ma.

Przechodzimy do rozdziału 3. W art. 28 pkt 3 wyrazy „określenie rodzaju i ilości” zastępuje się wyrazami „rodzaj i ilość” oraz w pkt 6 wyrazy „określenie środka transportu i trasy” zastępuje się wyrazami „środek transportu i trasę”. To jest jedna poprawka.

Kto jest za przyjęciem poprawki? (5)

Dziękuję. Poprawka została przyjęta jednomyślnie.

Wracamy do art. 24 ust. 3.

(Głos z sali: Nad tym nie głosujemy, Panie Przewodniczący, bo to jest błąd maszynowy. Zamiast „odbiorcy” powinno być „odbiorcy”.)

Ale kto to poprawi przed wysłaniem?

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Agata Karwowska-Sokołowska:

To jest oczywisty błąd maszynowy. Jeżeli Senat przyjmie poprawki do tej ustawy, ona i tak wróci do Sejmu. Tak więc to jest kwestia zasygnalizowania tego rodzaju błędów maszynowych. Z Biura Legislacyjnego Sejmu wyjdzie tekst bez takich błędów.

(Przewodniczący Wiesław Pietrzak: To znaczy, że nie musimy nad tym głosować?)

Nie sędzę.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Wobec tego proszę zwrócić na to uwagę. Dziękuję.

W art. 29 ust. 2 wyrazy „w art. 15 ust. 1” zastępuje się wyrazami „w art. 9 ust. 1”.

Kto jest za przyjęciem poprawki? (5)

Dziękuję. Jednomyślnie za.

Czy są jeszcze uwagi do rozdziału 3? Nie ma.

Czy do rozdziału 4 są jakieś uwagi? Nie ma.

A do rozdziału 5? Nie ma uwag.

Rozdział 6. W art. 65 ust. 2 wyrazy „na podstawie” zastępuje się wyrazami „w trybie”. Czy są do tego uwagi?

Główny Specjalista w Departamencie Prawnym i Legislacji

w Ministerstwie Gospodarki

Ewa Głuszek:

Nasze zdania są podzielone, jako że odwołujemy się na podstawie przepisów kodeksu postępowania do zasad i trybu określonych w tym kodeksie. Tak więc piszemy ogólną formułę: na podstawie przepisów kodeksu. Ale z kolei inni prawnicy przyjmują formułę: w trybie określonym, i w wielu ustawach są formuły i takie, i takie.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Jest „na podstawie” i dlatego przyjęliśmy tę formułę.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dobrze. Ilu mamy prawników na sali?

(Rozmowy na sali)

Czy Biuro Legislacyjne zostało przekonane?

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Agata Karwowska-Sokołowska:

Nie będę się upierała. Mogę tylko zażartować, że ilu prawników, tyle opinii, a komisja zadecyduje, prawda?

(Rozmowy na sali)

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Wobec tego ja nie przejmuję tej poprawki.

Czy ktoś chce przejąć tę poprawkę. Nie widzę chętnych. Dziękuję.

Przechodzimy do rozdziału 7 „Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe” art. 69.

Proszę bardzo.

Główny Specjalista w Departamencie Prawnym i Legislacji

w Ministerstwie Gospodarki

Ewa Głuszek:

Jeżeli pan przewodniczący pozwoli, to chciałam zwrócić uwagę, że dokonywanie zmian w przepisach następuje tylko w obszarze określonym materiały ustawy. W tej

ustawie nie regulujemy kwestii koncesjonowania. Propozycja, którą nam zgłoszono, żeby dokonać zmian w zakresie koncesjonowania, wykracza poza obszar regulacji tej ustawy i systemowo będzie to zmiana nieprawidłowa.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dobrze. Czy ktoś z państwa bierze tę poprawkę na siebie?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nikt. Dziękuję.

Czy są jeszcze uwagi? Nie ma.

Przystępujemy do głosowania nad całością ustawy z poprawkami.

Kto jest za przyjęciem ustawy wraz z przyjętymi przez komisję poprawkami? (5)

Jednomyślnie za.

**Dyrektor Departamentu Porządku Publicznego
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Jerzy Bielicki:**

Bardzo przepraszam, nam chodziło jeszcze o to, żeby w art. 69 nie skreślić wyrazów „z wyłączeniem amunicji”.

(Rozmowy na sali)

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Skreśla się wyrazy „z wyłączeniem amunicji, o której mowa w pkt 3”.

(Głos z sali: Czy można?)

Można już tylko w drodze dyskusji.

**Naczelnik Wydziału do spraw Usług Ochrony Osób i Mienia,
Usług Detektywistycznych oraz Obrotu Specjalnego
w Departamencie Zezwoleń i Koncesji
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Weronika Borowa-Babik:**

To burzy logikę definicji w ustawie o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania broni, amunicji, materiałów wybuchowych itd. W definicji materiałów wybuchowych, z wyłączeniem amunicji, użytej w tejże ustawie z 22 czerwca miała taki sens, stwierdza się, że są to wyroby wypełnione materiałem wybuchowym, przeznaczone do miotania przy użyciu broni palnej, służące do niszczenia lub obezwładniania celów, a także dla celów ćwiczebnych.

Nie widzę tutaj kolizji z zastosowaniem dyrektywy nr 93/15 EWG, ponieważ ta dyrektywa nie ma zastosowania do materiałów wybuchowych łącznie z amunicją, przeznaczonych do wykorzystywania przez siły zbrojne lub policję zgodnie z ustawodawstwem krajowym. Ustawa z 22 czerwca 2001 r. z kolei dotyczy materiałów wybuchowych i amunicji nie tylko cywilnej, ale również wojskowej, reguluje również wykonywanie działalności związanej z użyciem wszelkiej amunicji i materiałów wybuchowych.

Zatem wydaje mi się, że na użytek ustawy z 22 czerwca prawidłowo zdefiniowane zarówno pojęcie materiałów wybuchowych jak i amunicji. W Sejmie i również w Senacie w 2001 r. była dosyć długa dyskusja na ten temat i zostało to przyjęte, nie zgłaszano uwag. *(Rozmowy na sali)*

**Przedstawiciel Instytutu Przemysłu Organicznego
Witold Pągowski:**

Przepraszam bardzo, ale amunicja jest zaliczona do klasy pierwszej. W dyrektywie, o której mówimy, właśnie stwierdza się, że materiały wybuchowe to materiały i wyroby uważane za takie zgodnie z zaleceniami ONZ, dotyczące transportu materiałów niebezpiecznych oraz należące do klasy pierwszej, określonej w tych zaleceniach. Czyli amunicja jest jedną z form użytkowych materiałów wybuchowych.

W różnych aktach prawnych w Polsce amunicja jest zaliczana do materiałów wybuchowych i ta poprawka nie burzy, moim zdaniem, ustawy z czerwca 2001 r., ponieważ mówi to samo, co jest w przepisach międzynarodowych, o czym jest mowa w dyrektywie, o czym jest mowa w tym projekcie. Jest to po prostu jedna z form użytkowych materiałów wybuchowych. Tak samo się liczy bezpieczne odległości od magazynów amunicji, jak od magazynów dynamitu itd.

**Naczelnik Wydziału do spraw Usług Ochrony Osób i Mienia,
Usług Detektywistycznych oraz Obrotu Specjalnego
w Departamencie Zezwoleń i Koncesji
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Weronika Borowa-Babik:**

Materiałami wybuchowymi są substancje chemiczne stałe, ciekłe itd., a także wyroby wypełnione materiałem wybuchowym. Jeżeli teraz pominiemy wyrazy „z wyłączeniem amunicji”, a dalej definicja amunicji mówi, że są to wyroby wypełnione materiałem wybuchowym, to co to jest?

**Przedstawiciel Instytutu Przemysłu Organicznego
Witold Pągowski:**

Po prostu w ustawie, która implementuje dyrektywę 93/15 trzeba było zastosować troszeczkę różne podejście do zasad przemieszczania amunicji. I dlatego jest wydzielone, czym jest amunicja w rozumieniu tej ustawy i w ogóle ustawy. Przecież to jest dokładnie ta sama definicja, co w ustawie z czerwca 2001 r.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Wchodzi, jest materiałem wybuchowym.

(Naczelnik Wydziału do spraw Usług Ochrony Osób i Mienia, Usług Detektywistycznych oraz Obrotu Specjalnego w Departamencie Zezwoleń i Koncesji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Weronika Borowa-Babik: Ale tu inaczej ją traktujemy, tu jest inaczej traktowana.)

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Wydaje mi się, że zarówno w jednej ustawie, jak i drugiej ustawie definicje są takie same lub podobne.

(Głos z sali: Podobne, ale nie takie same.)

Ale jest napisane, co to jest amunicja: ilekroć w ustawie mówi się o amunicji, należy przez to rozumieć... I tu są wymienione wyroby wypełnione materiałem wybuchowym. Ja nie widzę sprzeczności.

(Senator Józef Dziemdziała: Oczywiście, bo tu było „z wyłączeniem” i to się wykreśla.)

(Głos z sali: Po prostu na użytek tej ustawy mówi się...)

(Senator Józef Dziemdziała: Amunicji nie zalicza się do materiałów wybuchowych, a przedtem się zaliczało.)

**Naczelnik Wydziału do spraw Usług Ochrony Osób i Mienia,
Usług Detektywistycznych oraz Obrotu Specjalnego
w Departamencie Zezwoleń i Koncesji
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Weronika Borowa-Babik:**

Panie Senatorze, ale ustawa – Prawo działalności gospodarczej mówi o koncesjonowaniu materiałów wybuchowych, broni i amunicji, prawda? Rozdziela te rzeczy. Tak więc na użytek tejże ustawy, która określa zasady koncesjonowania, mówi się o materiałach wybuchowych, amunicji, broni itd.

**Przedstawiciel Instytutu Przemysłu Organicznego
Witold Pągowski:**

Mówi się też o materiałach wybuchowych, ale jest odrębna definicja pirotechniki, bo to jest pewna forma użytkowa materiału wybuchowego, która wchodzi do ogólnej definicji materiałów wybuchowych. Bo jeśli zachodzi reakcja i jest wybuch, to następuje zniszczenie otoczenia. I przy pirotechnice...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dobrze, dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo, proponuję następujące rozwiązanie. Głosowanie nad poprawkami już było, było głosowanie nad całością ustawy, która przyjęliśmy wraz z poprawkami. Jeżeli Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji zdoła przekonać Ministerstwo Gospodarki do czasu posiedzenia Senatu i razem dojdziecie państwo do jakiegoś wniosku, w jedną albo w drugą stronę, to rząd może poprosić któregoś znajomego senatora, żeby wniósł tę poprawkę na posiedzeniu Senatu. Nie jest to sprawa przesądzona, bardzo proszę, żebyście państwo uzgodnili pogląd na ten temat.

Senatorem sprawozdawcą, na ochotnika, będzie Janusz Konieczny.

Dziękuję państwu za udział w posiedzeniu komisji, dziękuję panu posłowi, dziękuję przedstawicielom rządu, dziękuję naszemu Biuru Legislacyjnemu, dziękuję panom senatorom i naszej obsłudze.

Zamykam posiedzenie komisji.

(Koniec posiedzenia o godzinie 17 minut 05)

